VIII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 46)**

z dnia 13 kwietnia 2016 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 46)

13 kwietnia 2016 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Izabeli Kloc (PiS)**, przewodniczącej Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

I – przyjęcie konkluzji odnośnie informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (21 kwietnia 2016 r.),

II – rozpatrzenie (w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej) Wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (COM(2016) 62 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP,

III – rozpatrzenie (w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej) Wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń w zakresie małżeńskich ustrojów majątkowych (COM(2016) 106 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP,

IV – rozpatrzenie (w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej) Wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń w zakresie skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich (COM(2016) 107 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP,

V – rozpatrzenie (w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej) Wniosku dotyczącego decyzji Rady upoważniającej do podjęcia wzmocnionej współpracy w obszarze jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w zakresie ustrojów majątkowych par międzynarodowych, obejmującej zarówno małżeńskie ustroje majątkowe, jak i skutki mająt-

kowe zarejestrowanych związków partnerskich (COM(2016) 108 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP,

VI – sprawy bieżące.

W posiedzeniu udział wzięli: **Paweł Sałek** sekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska wraz ze współpracownikami, **Marcin Warchoł** podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Adam Dudzic** – wicedyrektor Biura Spraw Międzynarodowych; **Agata Jackiewicz** i **Joanna Heger** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Międzynarodowych, **Paweł Kościelny**, **Konrad Kuszel** i **Mateusz Zreda** – eksperci ds. legislacji w Biurze Analiz Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Stwierdzam kworum, witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, ministrów oraz towarzyszące im osoby. Chciałabym zaproponować, aby punkt trzeci, czwarty i piąty rozpatrzyć łącznie. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę. Czy są uwagi do porządku obrad? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek obrad.

Przechodzimy do punktu pierwszego, czyli przyjęcia konkluzji odnośnie do informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 21 kwietnia 2016 r. Przypomnę, że podczas wczorajszego posiedzenia Komisji, informację przedstawił pan minister Jakub Skiba – sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. Komisja ze względu na brak kworum nie mogła przyjąć konkluzji. Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia informacji do wiadomości? Nie słyszę.

Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 21 kwietnia. Na tym zamykam rozpatrywanie punktu I.

Przechodzimy do punktu II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 8 ust. 2 ustawy, Wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego, przyjętego w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (COM(2016) 62 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska rządu. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Pawła Sałka – sekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Paweł Sałek:

Dziękuję pani przewodnicząca. Szanowni państwo, w dniu 22 kwietnia br., w siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku dojdzie do podpisania tzw. porozumienia paryskiego. Jest to konsekwencja sytuacji, która wydarzyła się w Paryżu, podczas COP21, czyli konferencji stron konwencji klimatycznej.

Strony konwencji – społeczność międzynarodowa, przyjęły porozumienie paryskie, które będzie kontynuacją działań związanych z Protokołem z Kioto oraz globalną konwencją klimatyczną. Porozumienie paryskie mówi o tym, w jaki sposób w przyszłości, po roku 2020, zabiegać i chronić klimat oraz przeciwdziałać zmianom klimatycznym.

Rząd generalnie popiera przedmiotowy projekt decyzji w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej porozumienia paryskiego. Polska będzie reprezentowana indywidualnie -jako strona konwencji klimatycznej – przez panią premier Szydło, która będzie podpisywała dokument. Podpisywać dokument będzie także Unia Europejska, jako stowarzyszenie państw – jest to dopuszczone prawem międzynarodowym.

Kolejne sprawa związana z porozumieniem paryskim, to jego ratyfikacja. Przez rok dokument będzie wyłożony do podpisu i wszystkie państwa–stron konferencji, na poziomie globalnym, będą mogły przystąpić do jego podpisania. Natomiast ratyfikacja związana jest z oddzielną procedurą, która będzie przeprowadzana przez poszczególne kraje członkowskie na poziomie UE, a także na poziomie światowym.

Propozycja związana z projektem decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu UE porozumienia paryskiego była konsultowana ze stroną społeczną. Poszczególne strony zgłosiły uwagi.

W zasadzie mówimy o pewnej formalności, dlatego że UE może podpisać porozumienie w momencie, gdy wszystkie państwa członkowskie wyrażą na to zgodę. Rząd uważa, że porozumienie paryskie w tej formie jest korzystne dla Polski. Jesteśmy zarówno za tym, aby porozumienie w imieniu UE zostało podpisane, jak również za tym, aby zostało podpisane przez rząd Rzeczypospolitej.

Co będzie się działo 22 kwietnia? Społeczności międzynarodowej, a także sekretarzowi generalnemu ONZ bardzo zależy na tym, aby porozumienie zostało podpisane przez jak największą liczbę państw–stron konwencji. Ceremonia będzie miała bardzo uroczysty charakter. Strony będą reprezentowane na bardzo wysokim szczeblu, będą prezydenci, premierzy, jak również ministrowie poszczególnych państw.

Tyle tytułem informacji. Dziękuję uprzejmie pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo panu ministrowi. Sprawozdawca tego dokumentu jest pan poseł Paweł Bejda. Bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

Poseł Paweł Bejda (PSL):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo. COP21 – konferencja klimatyczna ONZ w Paryżu, która odbyła się dniach 30 listopada – 12 grudnia 2015 r., miała za zadanie zjednoczyć wszystkie państwa, których wspólne działanie ma przyczynić się do ograniczenia wzrostu zanieczyszczenia powietrza, a także do wyraźnego zmniejszenia wzrostu temperatury poniżej 2ºC, przy jednoczesnym kontynuowaniu wysiłków na rzecz zahamowania jej wzrostu do 1,5ºC.

Polska należy do grupy państw, które znacząco ograniczyły emisję gazów cieplarnianych – głównie dwutlenku węgla. Mimo to, zgodnie z danymi przedstawionymi przez GUS, w przeliczeniu na jednego mieszkańca produkujemy więcej dwutlenku węgla niż wynosi średnia w UE. Jest to odpowiednio: 8,3 ton dwutlenku węgla na osobę Polsce i 7,4 ton dwutlenku węgla na jednego mieszkańca UE.

Zmiany wprowadzane od kilku lat w przemyśle i energetyce powodują znaczne zmniejszenie poziomu emisji dwutlenku węgla na terenie naszego kraju. Od 1998 r. emisja dwutlenku węgla w Polsce spadła o ok. 30% przy zachowanym wzroście PKB, co oznacza, że ochrona środowiska jest możliwa bez ponoszenia strat w gospodarce.

Obecna powierzchnia lasów w Polsce pozwala na zbilansowanie ok. 50% wytwarzanej emisji dwutlenku węgla, dlatego może być składową przy ogólnym bilansie ograniczenia emisji, ale nie jej głównym filarem. Powierzchnia lasów, które w Polsce od 2005 r. zwiększyły swoją powierzchnię z 28,8% do 29,4%, jest nadal niższa niż przyjęta w 1995 r. w krajowym programie zwiększenia lesistości, który został ustalony na poziomie ok. 30% do 2020 r. oraz ok. 33% do roku 2050.

Niepodpisanie tego międzynarodowego porozumienia pokazałoby Polskę jako państwo, które nie zamierza wspólnymi siłami walczyć o lepsze zmiany dla naszej planety.

Brak zapisu o dekarbonizacji nie zamyka automatycznie naszych obecnych źródeł energii, jakimi są węgiel kamienny i węgiel brunatny. COP21 ma być bodźcem, który ukierunkuje nas na zmiany dotychczasowego sposobu pozyskiwania energii.

Podpisane porozumienie będzie miało sens tylko wtedy, gdy swoich postanowień dotrzymają największe światowe gospodarki, które zajmują czołowe miejsca w niechlubnym rankingu emisji gazów cieplarnianych. Brak jasno określonych terminów, w których należałoby ograniczyć emisję do konkretnego poziomu, może skutkować dowolnością w interpretacji tego porozumienia. Granicą jest rok 2030, w którym kraje pod-

pisujące porozumienie klimatyczne w Paryżu powinny ograniczyć emisję przynajmniej do poziomu 40% emisji z 1990 roku.

To nie jest porozumienie eliminujące węgiel. To jest porozumienie, które wyznacza nowe ramy zrównoważonego rozwoju dla całego świata. Ważnym elementem jest to, że kraje rozwijające się, czyli najwięksi producenci zanieczyszczeń, dostaną więcej czasu oraz zostaną im przekazane środki finansowe, które będą przeznaczone na ograniczenie emisji. Taki zapis daje możliwość osiągnięcia wspólnego celu. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie słyszę. Nie widzę zgłoszeń.

Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła trybie art. 8 ust. 2 ustawy Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i odnoszący się do niego projekt stanowiska rządu. Komisja podzieliła stanowisko rządu. Na tym zamykam rozpatrywanie punktu II.

Przechodzimy do łącznego rozpatrzenia punktów: III, IV i V czyli: rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń w zakresie małżeńskich ustrojów majątkowych (COM(2016) 106 wersja ostateczna) i wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń w zakresie skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich (COM(2016) 107 wersja ostateczna) oraz w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. wniosku dotyczącego decyzji Rady upoważniającej do podjęcia wzmocnionej współpracy w obszarze jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w zakresie ustrojów majątkowych par międzynarodowych, obejmującej zarówno małżeńskie ustroje majątkowe, jak i skutki majątkowe zarejestrowanych związków partnerskich (COM(2016) 108 wersja ostateczna) i odnoszących się do nich projektów stanowisk rządu Rzeczypospolitej.

Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Marcina Warchoła – podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Marcin Warchoł:

Dziękuję bardzo. Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo. Z uwagi na fakt, że trzy punkty są powiązane, omówię je łącznie.

2 marca bieżącego roku Komisja Europejska przedstawiła projekt decyzji Rady UE upoważniającej do podjęcia wzmocnionej współpracy w obszarze jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń w zakresie ustrojów majątkowych par, obejmujący zarówno ustroje małżeńskie, jak i zarejestrowane związki partnerskie.

Jeżeli chodzi o ten projekt, to w grudniu 2015 r., nie udało się usunąć rozbieżności i zarazem osiągnąć jednomyślność. Podjęcie tego typu inicjatywy nastąpiło ze strony 17 państw członkowskich. W związku z brakiem jednomyślności kraje członkowskie zwróciły się z propozycją tzw. wzmocnionej współpracy we wskazanym zakresie.

Omawiane projekty przewidują harmonizację norm jurysdykcyjnych, ustanawiają jednolite normy kolizyjne, na podstawie których określone będzie prawo właściwe i zarazem określają zasady uznawania i stwierdzania wykonalności orzeczeń, ugód sądowych i dokumentów urzędowych.

Na grudniowym posiedzeniu nie mogliśmy zaakceptować tego projektu. W związku z tym nasz kraj nie będzie uczestniczył we wzmocnionej współpracy, ale i nie będzie się sprzeciwiał podjęciu decyzji upoważniających do wzmocnionej współpracy. Rząd będzie się jedynie domagał zapewnienia, że przyjęcie decyzji, a następnie na jej podstawie rozporządzeń ustanawiających wzmocnioną współpracę, w żaden sposób nie zmieni sytuacji państw członkowskich, które we wzmocnionej współpracy nie uczestniczą.

Będziemy postulować zagwarantowanie w przepisach rozporządzeń, że ich przyjęcie pozostaje bez wpływu na umowy międzynarodowe, które dotyczą tej materii, a które

obowiązują w relacjach państw członkowskich zarówno tych, które będą brały udział we wzmocnionej współpracy, jak i tych, które są poza.

Właśnie przed chwilą otrzymaliśmy opinię Biura Analiz Sejmowych na temat omawianego projektu. Zgodnie z konkluzją BAS, Polska nie będzie uczestniczyć w planowanej wzmocnionej współpracy, w ramach której projektowane rozporządzenie ma być przyjęte. W związku z tym stan prawny, w tym obszarze, w naszym kraju nie ulegnie zmianie.

Rada Ministrów przekazała Sejmowi projekt stanowiska rządu na temat projektowanego rozporządzenia. W przypadku szczegółowych pytań chętnie udzielimy odpowiedzi. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Sprawozdawcą do wszystkich dokumentów jest pani poseł Anita Czerwińska. Bardzo proszę panią poseł o zabranie głosu.

Poseł Anita Czerwińska (PiS):

Pani przewodnicząca, panie ministrze, Wysoka Komisjo, szanowni państwo. Właściwie wszystko zostało już powiedziane odnośnie do trzech rozpatrywanych dokumentów.

Na aprobatę zasługuje stanowisko rządu w tej sprawie. Z jednej strony rząd nie będzie się sprzeciwiał decyzji upoważniającej do wzmocnionej współpracy, a z drugiej, Polska nie będzie w niej uczestniczyć. Jednocześnie rząd będzie domagał się zapewnienia, że przyjęcie decyzji, a następnie przyjęcie na jej podstawie rozporządzeń ustanawiających wzmocnioną współpracę, w żaden sposób nie zmieni sytuacji państw członkowskich nieuczestniczących we wzmocnionej współpracy. Pozostanie to bez wpływu na umowy międzynarodowe dotyczące materii objętej rozporządzeniami, które obecnie obowiązują w relacjach państw członkowskich uczestniczących we wzmocnionej współpracy z państwami nieuczestniczącymi. To znaczy, że w tych relacjach umowy będą nadal stosowane – umowy zamiast rozporządzeń. Istotne jest i to, że rząd sprzeciwi się przyjęciu decyzji Rady, jeśli ten postulat nie zostanie zrealizowany.

W informacji Rady Ministrów o toku prac nad projektem decyzji stwierdzono, że rząd opowie się za takim jej kształtem, który nie będzie uzależniał możliwości udziału lub późniejszego przystąpienia do wzmocnionej współpracy pozostałych państw członkowskich od jednoczesnego przyjęcia obu rozporządzeń. Jak podkreślają eksperci z BAS, takie stanowisko zasługuje na aprobatę.

Chciałabym zwrócić państwa uwagę na jeszcze jedną kwestię. Oba dokumenty dotyczą tego samego, przy czym, pierwszy mówi o małżeńskich ustrojach majątkowych, a drugi mówi o ustrojach zarejestrowanych związków partnerskich. Tutaj pojawia się pewien problem, ponieważ projekt nie jest zgodny z zasadą pomocniczości. Wskazuje się, że proponowane rozwiązania mogą prowadzić do sytuacji, w której polski sąd będzie orzekać w sprawach dotyczących zarejestrowanych związków partnerskich na podstawie prawa innego państwa, co będzie skutkowało wprowadzeniem do polskiego prawa nieznanej instytucji związków partnerskich bez możliwości zastosowania do oceny takich związków klauzuli porządku publicznego. Projekt zawierał postanowienia, według których nie można było uznać za sprzeczne z porządkiem publicznym państwa sądu orzekającego stosowanie normy prawa wskazanego przez projektowane rozporządzenie tylko na tej podstawie, że prawo państwa sądu orzekającego nie przewiduje instytucji zarejestrowanego związku partnerskiego.

Przyjęcie mechanizmu wzmocnionej współpracy pozwala nie ingerować w porządki prawne państw członkowskich, dla których regulacje zawarte w projektowanym rozporządzeniu byłyby nie do pogodzenia z ich ustawodawstwem.

Podsumowując, należy uznać, że projekt nie narusza zasady pomocniczości. Można zatem powiedzieć, że stanowisko polskiego rządu, a wcześniej Sejmu, zasługuje na aprobatę i uznanie, także w tym sensie, aby nie wprowadzać tylnymi drzwiami do polskiego ustawodawstwa instytucji, które są mu nieznane i nieuregulowane.

Popieram stanowisko rządu. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Bardzo proszę pan poseł Święcicki.

Poseł Marcin Święcicki (PO):

Pani przewodnicząca, panie ministrze. W Polsce nie ma rozwiązań prawnych dla związków partnerskich. Czy gdyby Polska uczestniczyła we wzmocnionej współpracy, to oznaczałoby to, że musielibyśmy w jakimś zakresie przyjąć ustawodawstwo dotyczące związków partnerskich? Czy oznaczałoby to, że musielibyśmy uznać prawa majątkowe związków partnerskich zarejestrowanych w innych krajach? Jakie konsekwencje byłyby dla nas, gdybyśmy poszli o krok dalej niż proponuje rząd – gdybyśmy włączyli się do wzmocnionej współpracy? Czy to oznaczałoby dla Polski konieczność przyjęcia ustawy o związkach partnerskich? Czy też tylko uznawania takich związków zawartych poza granicami, a w Polsce konsekwencji majątkowych z tego wynikających, które mogą z tego wynikać czy też dotyczyć obywateli naszego kraju?

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę, odpowie pan minister.

Podsekretarz stanu w MS Marcin Warchoł:

Dziękuję bardzo. Postaram się to przedstawić na przykładach. Załóżmy, Holender z Francuzem mieliby nieruchomość w Warszawie i dochodziłoby do zniesienia własności czy też podziału majątku tej nieruchomości. Sąd w Warszawie podejmowałby decyzje na podstawie implementowanego prawa.

Przyjęcie takich rozwiązań oznaczałoby *de facto* zaakceptowanie związków partnerskich w tym zakresie. Nasze stanowisko jest zbieżne ze stanowiskiem poprzedniego rządu. W tej kwestii prezentujemy konsekwentne negatywne stanowisko wobec tego typu rozwiązań.

Tak jak powiedziałem, przyjęcie rozwiązań oznaczałoby uznanie związku partnerskiego i orzekanie przez sąd w kontekście wspomnianego wcześniej zniesienia własności, podziału majątku czy kwestii dziedziczenia. Wszelkiego rodzaju kwestie własnościowe rozstrzygane byłyby tak, jakby prawo w zakresie związków partnerskich obowiązywałoby w Polsce.

Pan dyrektor uszczegółowi te kwestie.

Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego MS Andrzej Ryng:

Tak jak powiedział pan minister, negatywne stanowisko rządu, a także aprobujące je stanowisko zarówno Sejmu, jak i Senatu, odnoszące się do projektu dotyczącego związków partnerskich, istnieje od samego początku. Już w kwietniu 2011 r., zarówno ówczesna Rada Ministrów, jak i obie izby parlamentu uznały, że ten projekt narusza przede wszystkim zasadę pomocniczości, a także *de facto* prowadziłby do wprowadzenia tylnymi drzwiami na polski obszar prawny instytucji związku partnerskiego.

U podstaw zastosowania prawa obcego, dotyczącego skutków majątkowych związków partnerskich czy też orzekania przez sądy o sprawach majątkowych tych związków, musiałoby pośrednio leżeć uznanie tej instytucji, z której te majątkowe skutki się wywodzą. Ponieważ uznano wówczas, że jest to nie do zaakceptowania, jak również w porządku prawnym wewnętrznym związki partnerskie tego typu nie zostaną wprowadzone, to Polska nie powinna przystępować do tego rozporządzenia. To stanowisko nie zmieniło się przez cztery i pół roku negocjacji prowadzonych w normalnej procedurze, dlatego w grudniu 2015 r. nie doszło do przyjęcia obu rozporządzeń w normalnym trybie. Obecnie jesteśmy na etapie, gdy 17 państw członkowskich wystąpiło do Komisji z prośbą o uruchomienie wzmocnionej współpracy.

Czy ewentualne przyjęcie tego rozporządzenia i wejście w ten system wymuszałoby przyjęcie regulacji materialno prawnych w Polsce – krajowych na temat związków partnerskich? Odpowiedź jest negatywna – nie ma takiej zależności. Natomiast z powodów, które wskazałem, przynajmniej pośrednio należałoby uznawać instytucje z innych systemów prawnych i przyjmować jako punkt wyjścia do ustalania prawa właściwego, do orzekania przez sądy i do uznawania obcych orzeczeń.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Nie słyszę dalszych pytań.

Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń w zakresie małżeńskich ustrojów majątkowych (COM(2016) 106 wersja ostateczna) i Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń w zakresie skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich (COM(2016) 107 wersja ostateczna) oraz w trybie art. 8 ust. 2 Wniosek dotyczący decyzji Rady upoważniającej do podjęcia wzmocnionej współpracy w obszarze jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w zakresie ustrojów majątkowych par międzynarodowych, obejmującej zarówno małżeńskie ustroje majątkowe, jak i skutki majątkowe zarejestrowanych związków partnerskich (COM(2016) 108 wersja ostateczna) i odnoszące się do nich projekty stanowisk Rzeczypospolitej Polskiej. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do omawianych dokumentów.

Na tym zamykam rozpatrywanie punktów: III, IV i V.

Poseł Marcin Święcicki (PO):

Pani przewodnicząca, w sprawie zdania, że „Komisja podzieliła stanowisko rządu". Mam wątpliwości w tej sprawie. Czy nie powinno się odbyć głosowanie? Tak po prostu orzekamy, że Komisja podzieliła – bez żadnego trybu głosowania w tej sprawie?

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Pan poseł nie zgłaszał zastrzeżeń, tylko było pytanie do pana ministra, a pan minister odpowiedział. Nie było wniosku o głosowanie.

Poseł Marcin Święcicki (PO):

W takim razie zgłaszam wniosek o głosowanie.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

W tym momencie zakończyliśmy już procedurę.

Poseł Marcin Święcicki (PO):

Ale pani nie poddała tego jakby…

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Pan poseł nie zgłaszał wniosku o głosowanie – nie zgłaszał zastrzeżeń.

Poseł Marcin Święcicki (PO):

Pytała pani – czy są dalsze pytania? Pytań nie było, ale wniosek o głosowanie chciałem zgłosić od samego początku.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Zakończyliśmy już procedurę. Przystępujemy do spraw bieżących. Następne posiedzenie Komisji odbędzie się dziś o godzinie 15:00 w sali nr 118. Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos? Nie słyszę. Na tym zamykam rozpatrywanie punktu VI.

Informuję, że porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu.

Zamykam posiedzenie Komisji.